



Românul și una alta.

Românul e discret, ascuns
Oricând și ori și unde,
Păstrează tot secretul lui,
Al tău nu îl ascunde.

Românul dacă ți-a promis
Ceva, fii sigur că se ține
De-al lui cuvânt, dar prea ades
În minte nu-i mai vine.

Românul este om deștept,
Dar îl tradează fața,
Îndeosebi când trage-un chief
Cam până dimineața.

Românul nu e om de rând,
Și nobila-i cultură
Și-o manifestă ici-colea
Cu câte-o njurătură.

Haralamb Călămăr.

Acum ar fi momentul.

Nu sînt Bismarck, nici Cavour,
Ci un om de »tout les jours«
Și când m'amestec cu-al meu glas,
O fac mai mult de taifas,
Când mă cred atât levent
Ca să zic: »Acest moment
»Dacă nu îl folosește
»România o s'feclește!
»De nu-și ia acum odată
»Basarabia furată,
— Treaba zău că mă irită —,
»N'o mai fi în veci mărită!
»Ci n'trecută de Bulgari
»Și de Grecii măslinari.«
Căci după ce, cum cred, Englezii
Impreună cu Francezii
Vor fi scoși din Salonic,
Nu mai capătă nimic
România cât s'o sbate
Pentru neutralitate.
Zică cine ce va vrea,
Asta e părerea mea,
Și cât mai am pe cap un păr
O susțin, eu

Călămăr.

OHO!...

John Bull »filantropul« mare,
Adică mare de gură,
Ce mai umblă azi cu mofturi,
Ce mai face »tura-vură«?
»Protectorul«, »salvatorul«
Micuțelor națiuni,
După ce a pus pe burtă
Două, crede cu minciuni

După Belgia, Sârbia
Să-i sucombe și pe greci.
Oh, John Bull în Europa
N'ai să mai găsești zevzeci,
Ci toți pe cari »filantropia«
Îa 'n bucluc i-a fost băgat
O se-ți răsplătească fapta
Oho! Cu vârf și ndesat!

Satyros.

Retragere... eroică.



Vitejii turci bătându-i pe englezi, i-au
alungat din peninsula Gallipoli. Despre
această fugă rușinoasă a lor au zis en-
glezii, că a fost o retragere... eroică.

De fapt eroică! Ceia ce ne ilustrează
foarte minunat și chipul de mai sus,
care reprezintă această »retragere«.

Cum se cunosc neamurile culte?

In aceste vremi grozave
Toate neamurile brave
Le cunoști cum războiesc,
Dar și pe »ce foi citesc«...
Astfel dar Românului
Ii trebuie foaia lui!...
Fără car' de n'o citește
Mămăliga nu-i ticnește.
Foaia asta nu-i poveste,
Ce vă spui — așa cum este,
Care singură în țară
O găsești la ori-ce gară...
N'a mai fost așa ceva
De când e Ungaria!
Să-și poată cumpăra Românul,
Cum o face tot stăinul
Cult când azi călătorește,
Foaia scrisă românește.
Și când vezi că un germân
Cu care tu călătorești
Cere 'n gară foi nemțești,
Ceri »Foaia Poporului Român«,
Ca să vadă neamtu chiel
Că nu ești mai prost ca el.

Cum trebuie să fie medicul bun.

Un profesor de universitate ținând prelegere mediciniștilor, zise între altele:

— Un doctor bun trebuie să aibe două calități principale; întâiu: să nu-i fie greață de nimic, al doilea să observe precis orice lucru. Voi da ocazie să observ între d-voastră, dacă calitățile acestea le aveți.

Zicând acestea aduse un pahar din apropiere și-l umplu cu 'n fluid oarecare, grefos; a băgat degetul în el și pe urmă în gură. Apoi chemă ascultătorii (elevii) pe rând și le zise să urmeze pilda.

Fiecare tremura în timpul acestei »operațiuni« — dar în sfârșit fiecare și-a arătat curajul și la urmă profesorul zimbând mulțumit, zise:

Dumniavoastră domnilor, ați arătat că obțineți fiecare calitatea principală; dar numai cea dintîiu. Ce privește calitatea a doua — adică a fi observator bun — apoi cu durere văd că nici unul dintre dumniavoastră nu sunteți.

De ce? Fiindcă nu ați observat că eu am băgat degetul arătător în pahar; dar în gură degetul mijlociu...

Tablou!

CUM POTI CRUȚA?

Azi trăiești ca eunuca
Dacă n'ai în casă »Cucu«,
Ba rămâi fără de noroc,
Dacă nul cunoști de loc.
Cere deci un exemplar
Dela Pesta la ziar,
Să-ți trimeată »Cucu« ndată
Și o Foaie Ilustrată,
Că îndată ce le vezi
Pui rămaș, le abonezi
Și nu-ți pare rău de banii
Ce îi dai, ci tu cu anii.
Eu vezi tot așa făcui
Și acu pe cinste spui:
Foile lui Birăuț
De când le am, parale cruț,
Prin crășme nu mai cheltuiesc,
Ci stau acasă și citesc.

Stan Pătitul.

Colinda Rusului.

Ieși muscane din decung
C'a venit și Hindenburg,
Laolaltă cu Crăciun
Ca să-ți deie 'un glonț de tun.
Florile dalbe.

Astăzi pleacă Hindenburg
Să colinde 'n Petersburg,
Că 'n Varșovi'a colindat
La Crăciunul celalalt.
Florile dalbe.

Serbia s'a întristat
Ce frumos i-am colindat
Prin cetate prin Belgrad,
De și Petrea s'a sculat.
Florile dalbe.

Fugea Petrea și zbera
Că Crăciunu 'l ajungea
Fugind spre Italia.
Umblă moș Crăciun cu bâta
Să deie și de Nichita...
Florile dalbe.

Scrisă de Ion Țintariu soldat.

Scânteii din pipa înțelepciunii.



Românii au 99 de daruri bune le lipsește unul, să îplinească suta: când bate unul pe altul, al treilea râde.

*

Din multele daruri ale Românului, unul singur nu-i dela Dumnezeu: darul beției.

*

Vai de hoțul care e serac, și de săracul care e hoț.

*

Patru lucruri sunt greu de scos: dinții din gură, sărăcia din casă, nebunia din cap și datoria veche.

*

Omului sgârcit îi place muzica după ce moare.

Ah, sunt în lume...

Ah, sînt în lume atâți mișei
Pe care ea pe toți îi știe,
Și totuși cinstea privilej
Nici scut n'are de mișelie.

In birt.



Chelnerul: Să plătești îndată prînzul ce-ai mâncat, căci dacă nu, chem polițaiul.

Oaspele: Ei și ce crezi? Polițaiul va plăti?

Te iubesc.

Te iubesc ființă scumpă
Și ți-aș cere 'ndată mîna,
De aș ști cu siguranță
C'a scăzut în preț slămina...

Naie Părlitu.

Neamțul prevăzător.

În biroul unui avocat se prezintă un neamț.

— Vreau să mă despart de nevastă-mea. Se poate? — întrebă el.

— Da, zise avocatul — spune cauza.

— Apoi mă rog de iertare, lucrul stă așa — nu ne putem suferi — eu am una, ea are pe altul — ne' batem, ne sfădim — cu un cuvânt nu putem trăi împreună.

Da, mă rog, va costa mult?

— Apoi zău, ieftin nu va fi.

— Câți bani trebuie?

— Cel puțin o sută de fiorini.

— Hm.

Neamțul se scarpină în cap. Avocatul vrea să-i ușureze afacerea.

— Plătește deocamdată cincizeci de fiorini — restul se poate și mai târziu.

— D'apoi, să fie cu iertare — despre asta totuși trebuie să mă înțeleg cu nevasta mai întâiu.

Rămășag.



El: Punem rămășag pe un sărut — că te sărut pe d-ta.

Ea: Punem rămășag pe o palmă că nu.

Urmânczy a vorbit

Deși Tisza l'a fost rugat
Pe Urmânczy să nu vorbească,
El gura 'n fine n'a putut
In parlament să-și stăpânească.
Ce-a spus, și de-i adevărat,
Cazul e trist și dureros,
Abuz și nedreptate 'n fine
Sunt și la alții cu prisos.
Și noi am putea spune cazuri,
Pe care ne privesc pe noi,
Le rezervăm, loiali cum suntem
Însă pân' după război.
Acum nu-i timp de critici sterpe
Armatei, și nu's de folos
Decât dușmanilor! —
Vorbirea lui Urmânczy fu de prisos!

Satyros.

Șiretenie.



Școlarul: D-le învățător, mă rog
încă un cinci în testimoniu.

Învățătorul: Pentru ce, netrebni-
cule?

Școlarul: Pentru că a zis tata, că da-
că mai capăt un 5, mă scoate din școală.

Sfinxul dela București

Sfinxul dela București:
Cabinetul I. Brătianu
E sfinx mai neînțeleș
Decum fuse — egipteanul.
Sfinxul dela București
E mult mai misterios,
Ca cel care și azi există,
De cumva nu l'or da jos.

Satyros.

Bună observare

Bărbatul (înrolat): Mi-se pare, dra-
gă! nevastă, că anul acesta voi pleca eu
în locul tău la — Sud.

MINCIUNA.

Minciuna 'n fine, după lege,
Cinstea când n'o clevește
Nu e delict, ori chiar o crimă,
Deci ea nici nu se pedepsește.
Dar totuși, ori și ce minciună
E ceva imoral în sine,
Ea face multe rele 'n lume
Și nici odată ceva bine.

De la jura.

De mortuis.

— Imi pare bine că te văd, după un
timp așa de lung. Am crezut deja că
ai murit.

— Cum așa?

— Am auzit vorbindu-se multe lucruri
bune despre d-ta.

A doua oară

Un an acum se implinește
De când pe Ruși i-au alungat
Românii ungureni,
Eroii din Ardeal, Bănat.
Acum din nou la ofensiva
Rusească, ultima sperăm
Să o respingem, forța noastră
Cea mai bună toată o dăm.
Analele victorioase
Ale armatei voi vorbi
De-o națiune mult aleasă,
De-ai patriei eroici fii...
Traduse 'n mii de limbi străini
Vor spune lumii de — Români.
Verax.

Dorință irealizabilă.

Ea: Ce? Acum vii acasă? Îți spui că
mi stă mintea în loc!

El: Ei bine, de țar sta și limba la
fel...

Dragoste acățată

Te iubesc și n'am curajul
Să ți-o spui...
Mă acăț la orice vorbă,
Cum mi-acăț și doru 'n cui...

Tromf.



Cucoana: Ioane! Dacă mai aud că
ai fost la birtaș, te dau afară!

Ion: Pardon cuconiță, am fost să a-
duc o sticlă cu rachiu — doamnei ma-
me.

Alta

unui alt poet.

Te crezi un poet celebru
Și te lauzi cu glasul tare,
Că nici Coșbuc nu-i mai dexter
Ca tine 'n versificare.
Asta-i bine și se poate
Că talentul tău e mare, —
Forța lui Coșbuc e 'n creier
Iar a ta zace 'n — »picioare«.

Nici așa, nici altfel.

Tândală: Măi Păcală, de ce trage
clopotele?

Păcală: De frînghie!

Tândală: Nu așa bre, pentru ce
le trage?

Păcală: Pentru ca se sune.

LA NOI

La noi sînt multe de făcut,
Dar să le facă, cine?...
La noi sînt multe de 'ndreptat,
Dar nu le 'ndreaptă nime.
In drept d'a critica orice
Se simte însă 'n fine
Ori care dintre noi, dar rar
Unul s'o facă bine...

Cârnați... de război.

Un soldat intră în prăvălia unui măce-
lar și întreabă:

— Ai să-mi dai un cârnaț, care să fie
așa de lung, să-mi ajungă dela o ure-
che pân' la cealaltă?

Măcelarul: Cum să nu am — și să
uită la urechile soldatului, când obsear-
vă că una lipsește.

— Dar unde ți-e urechia cealaltă?

Soldatul: Mă rog, a rămas în Lu-
blin.

Epigramă.

Draga mea, decând scriu versuri
E geloasă foc pe mine,
Fiindcă une-ori îmi place
Să mă dau la »Alexandrine«.

Plus explicabil.

— Cum se face băiete, că adisiunile
tale sunt toate false, și es tot în plus?

— Nu știu, d-le învățător.

— Cine-ți ajută acasă la lecții?

— Tata.

— Ce e tatăl tău?

— Tal-chelner în restaurantul cel
mare.

Respect.

Epigramă prietenului
Fidelius.

De când căzu peste-un ciubăr
Spărgându-și capul beat,
Se zice că-i într'adevăr
Om foarte — »însemnat«.

A. V.

Coleg simpatic

— Funcționarul Tampon pare a fi ta-
re simpatic, nu l'am auzit încă vorbind
de colegii lui.

— N'are timp să vorbească de ei, căci
se laudă întruna pe sine.

După lunile de miere



Ea: Cum ai putea tu trăi fără mine?
El: Oh, mult mai iestîn!

Proverb rusesc

S'a ntâmplat în lumea-aceasta
Că de fală o scui pătoare
Ingâmfată a crăpat,
Fiindcă Tarul Pravoslavnic
Stându-i prea adese' n cale
In ea să scuipe s'a ndurat.

Mojikoff.

Penibil.

Poetul Scrânciob: Știi d-șoară
Jenică, că d-ta, ai fost aceia care m'a
inspirat mai întâi să fac poezii?

D-șoara Jenica: Oh, nu-i frumos
din partea d-tale să pui vina pe mi-
ne...

Pe stradă.

Un domn (căt're un ziler): Ce capeti
dacă muncești o zi întreagă?

Muncitorul: Dureri de șale, dom-
nule.

Sfat și neliniștire.

Giaba faci la combinații,
Ce va fi de noi în fine,
Când și Europa acum trăiește
Ca și noi de azi pe mâne.

R. Milescu.

In cafenea.

Pictorul: Cât câștigi d-ta pe zi, chel-
neriță?

Chelnerița: In tot cazul câștig ati-
ta, cât poate zice despre sine un pictor
drăguț că e al său.

Cuvânt întors.

Poți se întorci multe cuvinte
Ce au încă un sens cuminte,
Dar medicu, ce fioros,
Ucidem este întors pe dos.

Dragoste și pacoste.

Dragostea-i ceva sublim
Și d'aceia toți iubim,
Dar puțini în dragoste
Scapă de o pacoste...
Care duce la pericol
Din sublim s'ajungi ridicol.

Satyros.

En gros.

Stăpânul casei: Nu pretinde, d-ta
cu cei opt copii ce-i ai, nu capeti locu-
ință la mine. Dacă d-ta lucrezi en gros,
atunci caută loc în careva fabrică.

Cu trenurile ungurești.

Cu trenurile ungurești
E astăzi o plăcere
Să pleci, căci regulat sosești
Cu o întârziere...

Trocaius Viator.

Fals înțeles.

Naie: Ai subscris și tu ceva la îm-
prumutul de război?

Laie: Ași fi iscălit și eu, cum nu,
dar pe vremurile astea grele, cine-ți mai
împrumută ceva?

Hora lui Văsilie.

Sus măi frate Nicolae,
C'a vint nenea din bătaie.
Hopă, țupa, Zaharie,
C'a vint nenea Văsilie.

Tipă-te Eleonoră
A neni micuță soră,
Sus, sus, sus Pătruțule
Sai și tu descultule.

Nu te lăsa Genișor
Tipă-te într'un picior,
Sus, Lică, Corneliu
Scutură-ți călcăile.

Sus cu toți la hora mare,
C'azi e zi de sărbătoare,
Ziua nenii Vasilie,
C'a venit din bătaie.

Hopă, țupa, varuncați
Dragi surori, scumpilor frați,
Hop în horă, hop în joc
C'a scăpat nenea din foc.

Sus, sus, sus cu toții sus
C'acum grijile s'au dus,
Și s'au dus și ei muscanii,
Sdrobiți toți ca bolovanii.

De sabia lui Nicoară
Și-alungați peste hotară,
Toți cu capetele sparte,
Doamne, du-i tot mai departe.

Rușii fug mâncând pământul
Nenea-i lasă-acum la sfântul,
Rușii fug cu limba scoasă,
Nenea a plecat acasă.

S'a ivit chiar la amiază
Cu medalia de viteaz,
Și cu stea de ofițer
Frumos ca un trandafir.

Scăpat din gloanțe și granate.
»Bun sosit«, scumpule frate.
Trageți hora n jurul lui
În jurul viteazului.

Trageți hora până n tindă,
Sus cu toții pân' la grindă.
Haida mamă! Iac' așa
Sai tată și Dumneata.

Tindeți masa, puneți vin,
Să bem, să ne veselim,
Să cântăm și să jucăm,
Și de griji să mai uităm.

Și să zicem toți mereu:
Mulțumim lui Dumnezeu,
Că de noi s'a îndurat
Și pe nenea l'a scăpat.

Scapă-l Doamne și-i ajută,
Când va merge iar la luptă
Să se ia cu ruși la trântă,
Apără-l, ceresc părinte.

Lublin, Polonia-rusească, Dec. 1915.

* După melodia »Hora Severinului«.

PROVERBE SMALȚUITE

Satul arde — baba să frizează.

Cine-i voinic — nu se teme de critic.

Bate ferul — până ai ciocan.

Azi încă mie; — mâine și d'aci încolo pentru
soție.

Cine-i flămând — se vede că n'a mâncat.

Dela cap — să începe bătrâneța.

Taci gură — că iacă soacra.

Mai bine azi un bou — decât mâine un cadou.

Dacă dai — de sigur că ai.

Unei brunete.

Tu frumoasa mea brunetă,
Cât de delicată, netă,
Te ador când ești curată,
Atât îmi displaci — pudrată...

Disagreabil

(Dela București.)

— Bine nene, cum se face de vărul
tău nu se ține de partidul lui Carp, doar
îl știi junimist dela roată?

— Ei, vezi, tocmai de aia. Nu vrea să
se strice. Știi el este cam gângav și când
pronunță numele Carp să împedică și
repetă mereu aceiaș groaznică cacofo-
nie, ai înțeles!

Starea noastră.

Starea noastră n lume sigur
Mult mai grandioasă-ar fi,
De ne-am face datoria,
In loc de-a face datorii.

Bine se recomandă

— Și crede d-l doctor, că boala mea
nu e așa gravă?

— Vorbă să fie! Pe un pacient de 20
de an îl curez la boala' asta.

Ah, ochii tăi...

Ah, ochii tăi mă bagă n draci...
Când mai ales »cu ochiu-mi fac«...
Cât de n'aș fi căsătorit
M'aș decide hotărât
Ca de-un drac, ce-l am să scap,
Să-mi iau altul iar pe cap...

Pisurpescu.

GHICITURI



Ce va să zică chipul acesta?

Aflați!

Editor și redactor responsabil:
Dimitrie Bîrăntiu.

Tipografia »Poporul Român«, VII., Ilka-utca 80.